

ՀԱՅՈՒԹՎԱԿՆ

1893

ՑՈՒՑԱԿԱՐԱՐ

ԲԱՀԱՄԱԿԱԳ

Ա.Բ.

ԸՆԿԵՐԱԿԻՑՍ ԵՒ ԸՆԹԵՐՅՈՂՍ

Զե՞զ, որ նըման ինձ աստ եւ անդ փայլելով՝
Զահեք ըզզոյս յազգիս Հայոց միտաց ծով,
Զե՞զ յուսալիր եւ շատ բարեօք լի նոր ամ՝
Մաղթեմ՝ եւ ձեր ալեւոր հին բարեկամ.
Ճողակ ծաղկել ախորժավոյս քաղցրաբոյր,
Հսոսով, գեղով իմաստից՝ տապ սուրբ հրապոյը՝
Ուսումնատենչ մանկանց, արանց եւ ծերոց,
Որ մեղուաբար զիմեն առ ձերըդ ծաղկոց։
Իբրեւ լուսին արծաթափայլ յաստեղց շար՝
Ես արդ ճամբռու հասած ի կէս հանգըրռուան,
Քաջընթացից մաղթեմ՝ սըրտով միրաբար,
Հանդիսանալ յաջողակ յայս մըրցարան։
Ինչպէս մանկանց յամել՝ անին եւ ծընողք,
Բայց իրարու հաւասարել չեն կարողք.
Կամ զինչ մոլար աստեղք զիմեն արեւու,
Բայց անջըրպետ բնութեան պահէ միշտ հեռու։

Այսպէս եւ մեր քանի ջանամբ մերձենալ,
թայց ձեր մօտելն՝ ըստիակ զիս հեռանալ.
Ողջոյն ուրեմն առ ձեզ բացուատ՝ բայց սիրոյ,
իբրեւ ի ծայր բըլրոց հըսկողք զիշերոյ:
Ողջոյն եւ ձեզ որ զինչ ծովու մէջ նաւեր,
Խընդրէք ըզլիս՝ ի ծոց գրրոց հըմտաբեր.
Մաղթեմ ճախրել յանիւ տարւոյս ողջ զըւարժ,
Տեւել կայտառ մինչեւ ցըլերջ իբրեւ վարդ:
Ողջոյն հանուրց՝ որ վաստակին, որ օգտին,
Որ միաբան քաշեն զարօր իմաստին.
Հասարակաց լինի այս ամ շնորհարեր,
Աստուծով շատ մաղթենց զարձեալ տարիներ:

~ ~ ~

ԲԱԶՄԱՎԵՊ

ԵՒ

ՀԱՅ ՀԱՆՁԱՐ

1843-1893

ՀԱՅ հանճարոյ լուսաւորեալ նոր ճամբուն՝
Առդ բազմավիւպ գրձեց շըրջան մի համբուն,
Խւր ընթացից յիսնատամն այն մեծ անիւ՝
Գամմ մի ահա ճախրեց ամբողջ բոլորիւ.
Կէս զարու մէջ գրելով էջեր բիւրաւոր.
Աշերն ի վեր նայի ծերուկն ալեւոր,
Գրած լինելով էջ մի լի՝ կէս դարեւոր : ...
Նաւ մ'է՝ յիշէ շատ անցորդեր այժմ՝ ի հող,
Ճեղքէ ալիս՝ կրելով առողջ զիւր կազմող : ...
Փեթակ՝ ժրանան մէջ մեղուներ հինունոր,
Եւ պարսամայր նախկին՝ զործէ զեռ աղուոր : ...

* *

Գիշեր մի էր՝ մութ գիշեր,
Երբ միտք Հայուն դեռ կոըւեր՝